

дава повече вопросы „защо и за какво?“
 то той ще да иде твърде далече; напр. той
 може да попита: „А защо? . . . защо сж
 тие планети, и комети, тие неподвижни гро-
 мади мъртви звѣзди и тие слънца и ме-
 сѣчини съ своите мъртви сили и съ своето
 механическо движение? Не за живите сж-
 щества ли сж тие сжздани? не за човѣ-
 кътъ ли сж тие скопосани? не за папа-Пия,
 за султанътъ, за Наполеона, за джелятите
 и за кръвопийците ли сж измайсторисани?
 — Но за какво сж тие живи сжщества?
 защо и ва какво сж тие папи и Наполеони?
 за какво сж балдйовските и битолските
 просеци? защо е французскиягъ народъ?
 защо сж турците, чокоите, чорбаджиете?
 — That is the question, мои братия! Въ
 природата, казватъ философите, нѣма дума
 защо и за какво, въ нея сичките нѣща
 сж на мѣстото си и нищо не стои
 и не живѣе безъ цѣль. Добро! Н